

wilbe være en temmelig søkelig Byrde for denne, og da det derhos maa erkendes, at det offentlige, baade som Ejer af det færøste Kongsgods, og af Hensyn til den Vættelse, som tidsvarende og paalidelige Skøde- og Panteregistre ville medføre ved den efter Matrifuleringsarbejds Tilendebringelse forestaaende nye Fordeling og Oprævning af Ejendomsfakterne, har en betydelig Interesse i den paataente Foranstaltnings Udførelse, har man ment i Realiteten at kunne imødekomme Lagtinget ved at høre Lovhjemmel til, at de her omhandlede Udgifter afholdes paa samme Maade som i Loven af 29de Marts 1867 for Matrifuleringsudgifterne fastsat. En saadan Fordeling af Udgifterne, der efter Sagens Natur formentlig i og for sig er passende, vil — jfr. det ovenfor bemærkede — ventelig medføre en Udgift for Statskassen af ca. 1,500 Kr.

Hvad dernæst angaar det af Lagtinget vedtagne Lovforslag om Ejendomsdom og Mortifikation i Anledning af Affattelsen af nye Skøde- og Panteregistre maa man være enig i, at det til den fuldstændigst mulige Opnaaelse af Formaålet med de nye Registre vil være nødvendigt for en Tid at gøre al Udskiftberigtigelse saa let og navnlig saa billig som muligt, uden hvilket der næppe fra Befolkningens Side vil kunne gøres Regning paa den fornødne Villighed til at søge Manglerne afhjulpne. Ved Siden af den i nærværende Forslags § 1 optagne Bestemmelse stilles der derfor endvidere Forslag dels om Gebyrfrihed, Indskrænkning i de almindelige Bestemmelser om Stævningers Bekendtgørelse og andre Vættelser i Henseende til de paa gældende Sagers Anlæg, dels om, at der i Lighed med, hvad der for det egentlige Danmarks Bedkommende er hjemlet i Forordning 28de Marts 1845 § 17 — hvilken Forordning ikke gælder for Færøerne — gives Retsfriveren paa Færøerne Udgang til at skaffe gamle uudslettede Hæstelser ud af Verden. Selve det af Lagtinget vedtagne Forslag har man imidlertid ikke ment at kunne tiltræde, idet dette formentlig gaar videre, end Formaålet og den eventuelle Lovs Karakter af en ren Lejlighedslov tilligger. Navnlig synes der ingen Grund til i en saadan, som i Lagtingsforslaget sket, at forlade de gældende Bestemmelser i den almindelige danske Lovgivning for i Stedet for at optage de af Processkommissionen i

Udkastet til Lov om den borgerlige Retspleje foreslaede nye Regler, og Lagtinget er derhos gaaet videre i Nedsættelsen af Forbringerne til Bekendtgørelsen af Stævningerne end formentlig forsvarligt. Da Forordningen 7de Februar 1823 gælder paa Færøerne (jfr. Rancellistriebelse af 27de November 1824), og der i N. L. 5—5—7 haves det samme Grundlag for Ejendomsdomsinstitutet, som i det egentlige Danmark haves i D. L. 5—5—5, behøves der udover de midlertidige Gebyrtættelser o. lign. ikke andre nye Retsregler end den ovennævnte Indførelse af de i Forordning 28de Marts 1845 § 17 indeholdte Bestemmelser.

Det bemærkes, at Finansministeriet, med hvilket man har brevvækslet om Sagen, har erklæret ikke at have noget imod Forslaget at erindre.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 2.

Ligesom det maa anses for hensigtsmæssigt, at Bevillinger til Ejendomsdoms Erhvervelse i den Tid, Udarbejdelsen af den nye Forbortequelse forudsættes at ville medtage, kunne udleveres gratis af Amtmanden, saaledes kan denne formentlig uden Betænkning bemyndiges til, hvor Omstændighederne tale derfor, at bestemme, at Stævningen i en Sag af den her omhandlede Bestaaffenhed kun behøver at indrykkes i det lokale til retslige Bekendtgørelser autoriserede Blad. Derimod maa det anses betænkeligt, som det af Lagtinget var foreslaaet, at tilslade den samme Indskrænkning med Hensyn til Stævningens Bekendtgørelse i Mortifikationsfager, hvor den Mulighed ikke ligger saa fjærnt, at vedkommende Forbringshaver kan være bosat udenfor Færøerne, og da der derhos kun er Tale om Bevillinger til Mortifikation til Retsfriveren, samt da Omkostningerne ved Bekendtgørelsen af Indfaldelse i dette Tilfælde foreslaas afholdte af Amtsrepartitionssonden, har Beføstningen ved en Indrykkelse i „Berlingste Tidende“ her heller ikke meget at sige.

Til § 3.

Denne Paragraf slutter sig ganske til Forordning 28de Marts 1845 § 17.